

Betænkning afgivet af Europaudvalget den 20. maj 2005

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om husstandsomdeling af Den Europæiske Forfatning før afholdelse af folkeafstemning den 27. september 2005

[af Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl.]

1. Udvalgsarbejdet

Beslutningsforslaget blev fremsat den 11. marts 2005 og var til 1. behandling den 29. april 2005. Beslutningsforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Europaudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i 1 møde.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, S, KF, RV og SF) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Socialdemokratiets medlemmer af udvalget bemærker, at Socialdemokratiet finder det afgørende, at befolkningen får mulighed for at kende den traktat, vi skal stemme om. Traktaten er vigtig, da den sætter rammerne og reglerne for det fællesskab, vi har om samarbejdet i EU. Dem, der alene ønsker en kortere udgave af traktatens indhold, skal have adgang til pjecer med oplysning om traktatens indhold.

Beslutningsforslaget om at sende traktatens 324 sider ud til alle husstande i Danmark risikerer med rette at blive opfattet som spild af offentlige ressourcer. Socialdemokratiet finder det derimod afgørende, at alle, der ønsker det, kan få forslaget til forfatning udleveret. Alle, der vil læse bare én linje i traktaten, skal ikke være i tvivl om, at traktaten er til rådighed. Socialdemokratiet er overbevist om, at den del af befolkningen, der ønsker at læse traktaten, vil være parat til at skaffe sig et gratis eksemplar på det nærmeste bibliotek eller på det nærmeste posthus. Hvis man ikke selv har mulighed for at afhente traktaten, er der mulighed for at bestille præcis det materiale, man ønsker i Folketingets EU-oplysning. Denne løsning forekommer langt mere tidssvarende og er allerede en stor succes, idet Folketingets EU-oplysning har udleveret mere end 50.000 eksemplarer af forfatningstraktaten. Socialdemokratiet ønsker ligeledes, at forfatningstraktaten udleveres i relevante statslige og kommunale kontorer, hvor borgerne jævnlige kommer, men støtter ikke det foreliggende beslutningsforslag.

Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget bemærker, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte forslaget. Det Radikale Venstre finder, at de iværksatte initiativer, der sikrer, at alle gratis kan rekvirere den samlede tekst samt andet materiale, herunder også det, der er udarbejdet af Folketingets EU-oplysning, er gode. Det Radikale Venstre mener ikke, at en husstandsomdeling af forfatningstraktaten er den rigtige måde at fremme oplysningsarbejdet på. Derfor kan Det Radikale Venstre ikke støtte forslaget.

Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget kan ikke støtte Dansk Folkepartis beslutningsforslag. For Socialistisk Folkeparti er det afgørende, at vi får en god og grundig debat om forfatningstraktaten – en debat, der når ud til danskerne, så den enkelte dansker oplever, at han eller hun har et godt grundlag at tage stilling på, når der afholdes folkeafstemning. Vi finder det ligeledes vigtigt, at så mange danskere som muligt deltager i folkeafstemningen.

Opgaven er at tilrettelægge informations- og oplysningsarbejdet på en måde, så den enkelte oplever, at han eller hun virkelig har mulighed for at få svar på de mange spørgsmål, der kommer op undervejs. Hvordan det sikres bedst, findes der ikke noget objektivt rigtigt svar på. Informationsstrategi kan altid diskuteres, men mest muligt materiale er ikke nødvendigvis det samme som bedst mulig oplysning. Det er der mange eksempler på.

Socialistisk Folkeparti har i sine diskussioner om den bedst mulige oplysning taget udgangspunkt i de mange års erfaringer, der er med folkeafstemninger herhjemme, herunder erfaringerne fra Folketingets EU-oplysning. De peger på, at langt de fleste foretrækker, at de selv gennem telefonrøret, via internettet eller via debatmøder kan vælge, hvad de ønsker ind ad brevsprækken.

Socialistisk Folkeparti har på denne baggrund anbefalet, at der stilles rigeligt med midler til rådighed for oplysningsarbejdet, at de bliver fordelt lige mellem tilhængere og modstandere, og at Folketingets EU-oplysning får mulighed for også ved denne folkeafstemning at etablere en hotline, der kan give svar på såvel specifikke som brede spørgsmål. Vi har endvidere lagt vægt på, at der udsendes en brugervenlig gennemgang af, hvad der ændres med forfatningstraktaten, at der udsendes faktablade, at det bliver let og gratis at få forfatningstraktaten via biblioteker, posthuse, bestillingskuponer i dagblade m.v., og at man ligeledes let og gratis kan få lovforslaget med bilag, partiernes materiale m.v.

Et *mindretal* i udvalget (DF og EL) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget bemærker, at udenrigsministeren den 29. april 2005 under 1. behandling af beslutningsforslaget om en husstandsomdeling af EU-forfatningen udtalte: »Den juleleg gider jeg altså ikke.« Det har efterfølgende vist sig at være regeringen, der legede julelege. For det har mildest talt været kaotisk at få reelle tal ud af regeringen, der viste prisen for en husstandsomdeling af forfatningen.

Først erklærede statsministeren, hvad der senere blev kaldt »et meget groft skøn«, at prisen ville være i omegnen af 150 mio. kr. for trykning, opsætning og distribution. Det skulle i sandhed vise sig at være et groft skøn, for efterfølgende oplystes det igennem Finansudvalget (jf. Europaudvalget alm. del – bilag 131), at den reelle pris faktisk kun udgjorde en femtedel, nemlig 35 mio. kr. Det er i sig selv usmageligt, at man skal beskyldes for at lege julelege med regeringen, mens selv samme regering smider om sig med tal, der overhovedet ikke har hold i virkeligheden, og oven i købet lader sin afvisning af Dansk Folkepartis forslag basere sig på disse forkerte tal.

Efter at det blev kendt, at prisen i virkeligheden var 35 mio. kr., har Socialistisk Folkeparti meddelt, at de under disse forudsætninger kan støtte forslaget. Partiets formand, Villy Søvndal, udtaler i Politiken den 7. maj 2005: »Det tunge argument før var økonomien. Hvis man skulle bruge 150 millioner kroner på at husstandsomdele, var det rigtig mange penge. Men hvis tallet er en fjerdedel, synes jeg, det er en anden diskussion, og så mener jeg, at den bør husstandsomdeles.«

Efterfølgende er der fremkommet tilbud fra Danske Distriktsblade, der gør det muligt at foretage en husstandsomdeling sammen med de lokale ugeaviser for 16 mio. kr. Altså er det nu muligt at gennemføre Dansk Folkepartis forslag til næsten en tiendedel af det »grove skøn«, som statsministeren oprindeligt anvendte til at afvise forslaget.

Dansk Folkeparti anfører, at man naturligvis kan have en principiel holdning til, at EU-forfatningen ikke skal sendes ud til de danske husstande; at folk selv har ansvaret for at skaffe sig oplysning og ikke skal have materiale uden selv at gøre en indsats. Det er bare ikke den argumentation, som regeringen har lagt til grund, når den vedholdende har forsøgt at tale priserne op i astronomiske højder. Derfor burde regeringspartierne kunne følge Socialistisk Folkepartis eksempel og erkende, at de 16 mio. kr. vil være givet godt ud.

Dansk Folkeparti finder, at årsagen til afvisningen af Dansk Folkepartis forslag formodentlig bygger på noget helt andet. At få et ja den 27. september, er for jupartierne på Christiansborg langt vigtigere, end det er, at folk reelt ved, hvad det er, der skal stemmes om. Man slår derfor syv kors for sig over for dette beslutningsforslag, fordi man udmærket ved, at mange vil blive chokerede over at se, hvor vidstrakte magtoverdragelser EU med denne forfatning får fra medlemslandene. Hvis det går op for befolkningen, hvor ubetydelig Danmark bliver i EU-samarbejdet, frygter jasierne, at de får et nej den 27. september. Derfor skal folk ikke have forfatningen ind af døren, men skal alene bombarderes med den ensidige japropaganda, som et stort flertal af partier på Christiansborg, et stort flertal af fagforeninger og en næsten ensidig medieverden vil fremføre med uanet kapital- og gennemslagskraft frem til den 27. september.

Dansk Folkeparti nærer en dybtfølt modstand mod EU's centralistiske detailregulering af landene ned i de mindste enkeltheder. En sådan regulering vil blive kraftigere og mere vidtrækkende, hvis forfatningen bliver vedtaget. Faktisk er der ingen, der kender grænserne for EU's altid flydende grænser for, hvor EU kan eller ikke kan lovgive. Den eneste, der sætter grænsen, er EF-Domstolen, som ikke bare har en forhistorie som den mest integrationsivrige instans i EU, men som også får udvidet sine beføjelser mærkbart med forfatningen. Bl.a. er charteret om grundlæggende rettigheder i forfatningens del II et kaos af udefinerede politiske områder, som fremover bliver underlagt EF-Domstolens regulering. Danske politikeres indflydelse på Danmark bliver endnu en gang formindsket. Der bliver mere EU i Danmark, men desværre langt mindre Danmark i EU.

Dansk Folkeparti er enig i, at beslutninger om så vidtrækkende magtoverdragelser til internationale fora naturligt skal ske ved folkeafstemninger. Men folkeafstemninger er ikke i sig selv en garanti for, at det er den rette konklusion, der nås. Det opnås kun med oplyste folkeafstemninger. Og det er på denne baggrund, at Dansk Folkeparti nærer et ønske om, at alle uden selv at skulle foretage sig noget får lejlighed til at læse i forfatningen, uanset om det så bliver en nærlæsning eller en løs gennembladning. Det afgørende er, at folk ikke skal foretage sig en masse for at bestille forfatningen, men i god tid inden folkeafstemningen automatisk modtager den.

Dansk Folkeparti mener, at dette også er en måde, hvorpå man kan signalere, hvor vigtig denne afstemning er, og at det er vigtigt, at alle kommer af huse den 27. september og afgør Danmarks fremtid. Lader vi det være op til den enkelte selv at skaffe sig forfatningen, mister Folketinget den positive signalværdi om, hvor afgørende vigtig denne afstemning er.

Netop fordi det er så afgørende at sende et positivt signal til vælgerne, valgte Dansk Folkeparti også at sende sit beslutningsforslag i høring blandt en række interesseorganisationer. Mange har meldt tilbage med så vel positive som afvisende bemærkninger. Det vil være for vidtrækkende her i betænkningen at referere alle de synspunkter, der er kommet til udtryk, men særlig svaret fra Dansk Ungdoms Fællesråd (DUF) fortjener at blive bemærket, fordi DUF i sit daglige virke beskæftiger sig med folkeoplysning og demokratisk engagement.

I sit svar skriver DUF: »Tak for Jeres venlige brev og Dansk Folkepartis forslag om at husstandsomdele EU-forfatningen til alle danske hjem. Det er et forslag, som vi bakker op i Dansk Ungdoms Fællesråd! Det er vores opfattelse, at demokrati ikke kommer af sig selv. Det skal passes, udfordres og plejes. Det er derfor naturligt, at danskerne med egne øjne selv kan danne sig et indtryk af forslaget til EU-forfatningen - uden at det har været gennem et politisk »filter«. Vi er således enige i

Dansk Folkepartis målsætning om at styrke kvaliteten i beslutningsprocessen. Det kan - også - ske ved at husstandsomdele forslaget. Det er dog også vores opfattelse, at der skal en oplysningsindsats til derudover, der sikrer at danskerne er klar over hvilke konsekvenser en eventuel vedtagelse af EU-forfatningen kan få for borgerne i Danmark og i resten af Europa.« DUF har endvidere efterfølgende tilkendegivet, at de finder det vigtigt, at der udsendes en folkelig udgave af forfatningen.

Dansk Folkeparti finder, at det er forunderligt, at kun tre af Folketingets syv partier deler dette synspunkt. Det er forunderligt, at statsministeren kan regne 135 mio. kr. forkert, når det gælder et så centralt forslag. Det er forunderligt, at udenrigsministeren finder anledning til at beskyldte Dansk Folkeparti for at lege julelege i stedet for at bekymre sig om at højne oplysningsniveauet op til afstemningen. Og det er forunderligt, at jupartierne på den ene side vil påberåbe sig en fair og saglig oplysningskampagne og på den anden side afviser Dansk Folkepartis forslag, uagtet at jasisdens kampagne i forvejen er støttet af magtfulde og kapitalstærke grupper som medierne, industrien og fagforeningerne.

Under 1.behandling af beslutningsforslaget den 29. april 2005 gav flere af de ordførere, der anbefaler et ja til forfatningen, utvetydigt udtryk for, at forfatningen er mere enkelt opbygget og langt lettere at læse end nogen af de foregående traktater. Alene af denne grund forekommer det jo så forunderligt, at man ikke vil medvirke til en husstandsomdeling. Kort sagt har hele forløbet været forunderligt og et skoleeksempel på, hvor meget jupartierne er villige til at gøre for at sikre sig et ja til EU-forfatningen. Alene dét burde få de fleste vælgere til at genoverveje, om jasisdens argumentation, der spænder fra nærmest ekstatiske jubeludbrud til vrede trusler om økonomisk stagnation, ikke er mere propaganda end egentlig oplysning. Den diskussion havde en husstandsomdeling fuldstændig stoppet. Det er forunderligt, at kun Socialistisk Folkeparti blandt jupartierne har kunnet gennemskue dette.

Tjóðveldisflokkurin, Inuit Ataqatigiit og Siumut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

Charlotte Antonsen (V) nfm. Erling Bonnesen (V) Jens Kirk (V) Kristian Pihl Lorentzen (V)
Ellen Trane Nørby (V) Morten Messerschmidt (DF) Martin Henriksen (DF) Helle Sjelle (KF)
Jakob Axel Nielsen (KF) Svend Auken (S) Lene Jensen (S) Niels Sindal (S)
Jens Peter Vernersen (S) Elisabeth Arnold (RV) fmd. Lone Dybkjær (RV)
Anne Grete Holmsgaard (SF) Frank Aaen (EL)

Tjóðveldisflokkurin, Inuit Ataqatigiit, Siumut og Fólkaflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	52	Enhedslisten (EL)	6
Socialdemokratiet (S)	47	Tjóðveldisflokkurinn (TF)	1
Dansk Folkeparti (DF)	24	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	18	Siumut (SIU)	1
Det Radikale Venstre (RV)	17	Fólkaflokkurinn (FF)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	11		

Oversigt over bilag vedrørende B 15

Bilagsnr.	Titel
1	1. udkast til betænkning